

Oikeustapauskokoelma

Asia T-316/16

Moravia Consulting spol. s r. o.
vastaan
Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

EU-tavaramerkki - Väitemenettely - Hakemus sanamerkin SDC-554S rekisteröimiseksi
EU-tavaramerkiksi - Aikaisempi rekisteröimätön kansallinen sanamerkki SDC-554S -
Suhteellinen hylkäysperuste - Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta (josta on tullut
asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 4 kohta) - Todisteet kansallisen oikeuden sisällöstä - Asetuksen
(EY) N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan d alakohta (josta on tullut delegoidun asetuksen (EU)
2017/1430 7 artiklan 2 kohdan d alakohta) - Todisteiden esittäminen ensimmäistä kertaa
valituslautakunnassa - Valituslautakunnan harkintavalta - Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta
(josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 2 kohta)

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 12.10.2017

- Tuomioistuinmenettely — Kannekirjelmä — Muotovaatimukset — Yhteenvedo kanneperusteista — Hakemusta tukevien argumenttien puuttuminen — Tutkimatta jättäminen*
(Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohta)
- EU-tavaramerkki — EU-tavaramerkin määritelmä ja hankkiminen — Suhteelliset hylkäysperusteet — Väite, jonka on tehnyt rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun elinkeinotoiminnassa käytetyn merkin haltija — Edellytykset — Tulkinta unionin oikeuden valossa — Arviointi kyseistä merkkiä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen kriteerien perusteella*
(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta ja 76 artiklan 1 kohta)
- EU-tavaramerkki — EU-tavaramerkin määritelmä ja hankkiminen — Suhteelliset hylkäysperusteet — Väite, jonka on tehnyt rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun elinkeinotoiminnassa käytetyn merkin haltija — Merkki, jonka haltijalla on oltava oikeus kieltää tämän merkin perusteella myöhemmän tavaramerkin käyttäminen — Todistustaakka*
(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta)
- EU-tavaramerkki — Muutoksenhakumenettely — Valitus viraston väiteosaston päätöksestä — Valituslautakunnan suorittama tutkinta — Ulottuvuus — Tosiseikat ja todisteet, joita ei ole esitetty väitteen tueksi tätä varten asetetussa määräajassa — Todisteet kansallisen oikeuden sisällöstä — Huomioon ottaminen — Valituslautakunnan harkintavalta*
(Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta ja 76 artiklan 2 kohta; komission asetuksen N:o 2868/95 1 artikla, 19 säännön 2 kohdan d alakohta ja 50 säännön 1 kohdan kolmas alakohta)]

5. *Tuomioistuimenmenettely – Näytön esittäminen – Määräaika – Kanteessa mainittavan esitettävän näytön esittäminen myöhässä – Edellytykset*

(Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 1 ja 3 kohta)

6. *Unionin tuomioistuin – Tuomiot – Oikeussääntöjen tulkinta – Soveltaminen oikeussuhteisiin, jotka ovat syntyneet ja jotka on perustettu ennen tuomion julistamista*

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 29 ja 30 kohta)

2. Ks. tuomion teksti.

(ks. 38–40 kohta)

3. Ks. tuomion teksti.

(ks. 41 kohta)

4. Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan d alakohdalla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 täydentämisestä ja asetusten N:o 2868/95 ja N:o 216/96 kumoamisesta annetun delegoidun asetuksen 2017/1430 7 artiklan 2 kohdan d alakohta) asetetaan väitteen esittäjälle velvollisuus toimittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle paitsi todisteet, jotka osoittavat, että tämän sovellettaviksi vaatimien kansallisten säännösten mukaan edellytykset sille, että tämä voi vastustaa EU-tavaramerkin rekisteröintiä aikaisemman kansallisen oikeuden perusteella, täytyvät, myös todisteet kyseisten säännösten sisällöstä.

5. Asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan on niin, että kun valitus kohdistuu väiteosaston tekemään päätökseen, valituslautakunta rajaa valituksen tutkimisen niihin tosiseikkoihin ja todisteisiin, jotka on esitetty väiteosaston asettamassa määräajassa, ellei valituslautakunta katso, että olisi otettava huomioon ”uusia” tai ”täydentäviä” tosiseikkoja ja todisteita Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan (josta on tullut Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 2017/1001 95 artiklan 2 kohta) mukaisesti. Asetuksen N:o 2868/95 50 sääntöä ei kuitenkaan voida tulkita siten, että siinä laajennetaan valituslautakuntien harkintavaltaa uusien todisteiden osalta.

Jos kantaja ei ollut esittänyt väiteosastossa vähäisintäkään todistetta kyseessä olevan kansallisen oikeuden sisällöstä asetetussa määräajassa eikä se ollut myöskään esittänyt sen kannan perusteeksi legitiimiä syytä ja jos ainoa seikka, jonka kantaja on esittänyt osoittaakseen aikaisemman rekisteröimättömän tavaramerkin olemassaolosta, pätevyydestä ja suojan laajuudesta, ei anna mitään tietoa esiin tuodun aikaisemman tavaramerkin käytöstä eikä myöskään sisällä tietoja kansallisen lainsäädännön mukaisista vaatimuksista, kantajan ensimmäisen kerran valituslautakunnassa esittämät viittaukset kansallisen lainsäädännön säännöksiin eivät ole väiteosastossa jo esitettyihin todisteisiin nähden ”uusia” tai ”täydentäviä”. Näin ollen valituslautakunnalla ei ole harkintavaltaa hyväksyä ensimmäisen kerran sille esitetyt todisteet, koska ne oli esitetty myöhässä.

(ks. 42, 49, 51–55, 60 ja 61 kohta)

6. Ks. tuomion teksti.

(ks. 63 kohta)

7. Ks. tuomion teksti.

(ks. 64 kohta)